

retningsmandens Præg. Og Amatører holder jeg ikke af: Jeg antager, de Herrer kende f. Eks. Amatører i Landbruget og vide, hvilke Ulykker de kunne fremkalde, og De kunne heri se en Analogi til Amatørforetningmændenes Virkemaade.

Denne Bank har i mine Øjne den Fejl, at den stod i Forbindelse med Landbrugslotteriets Konsortium. Jeg har været fanatisk overfor dette uden Hensyn til den tidligere Justitsminister, fordi det omfattede et kongeligt Regale, som androg mange Mill. Kroners Værdi. Jeg mener, at ved denne Lotteribevilling har man den Gang gjort Grundejerbanken en stor Tjeneste. Jeg ved, at denne Lotteribevilling blev pantsat i Grundejerbanken, og formentlig maa de Mennesker, der havde faaet Lotteribevillingen — maaske som Konsortium, maaske ogsaa paa anden Maade —, have haft Gæld i Grundejerbanken, som fik en Sikkerhed i de Midler, der skaffedes ved Landbrugslotteribevillingen. Jeg kan herved nævne en Pjece, som er udkommet i Dag, hvis Forfatter er den gamle, højst hæderværdige Herre, Overretssagfører Dreyer. Det er en Pjece, som de Herrer skulde læse, selv om den paa Grund af sit Emne ikke er saa let at komme igennem og er skreven i den Stil, som er saa ganske ejendommelig for en vis Tidsalder.

Grundejerbanken har forøget sin Aktiekapital flere Gange, sidste Gang i 1907 fra 10 til 20 Mill. Kr. Da Regnskabet kom ud, fortæller Banken, at den har en Aktiekapital paa 20 Mill. Kr. og havde en Reservefond og et Overskud saaledes, at den i alt ejede 25 Mill. Kr. udover sin virkelige Gæld, og saa viser det sig, da Banken kommer i Vaande, at den kun ejer 4 Mill. Kr. efter dens bedste Venners Skøn, men kun 2 Mill. Kr. efter dens værste Venners Skøn, de Mennesker, der sætte den gældende Kurs: 23 for Grundejerbankens Aktier.

Der er her Grund til at anke over selve Emissionsprospektet af 26. Oktober. Disse Mennesker udsende heri en Indbydelse til at tegne Aktier, og Folk tegne Aktier i Tillid til, at hvad der staar i Dokumentet er rigtigt, og at de Oplysninger, der gives, ere troværdige, men der skrives i denne Indbydelse, at af de 10 Mill. Kr. ere 4 Mill. Kr. sikrede i Paris af Banque Française, og der tales om et internationalt Konsortium, der skal afsætte og overtage Aktierne.

Nu maa jeg sige, at dette Prospekt indeholder to Sandheder med Modifikation,

og en Sandhed med Modifikation er undertiden en Usandhed. Den ene findes, hvor der tales om det internationale Konsortium. Det viser sig, naar man rigtig opløser dette Konsortium i sine Bestanddele, at man kun kan faa Øje paa en af Albertis Etatsraader, nemlig Hr. Davidsen, og det viser sig ogsaa senere, at han maa overtage langt mere, end han oprindelig har lovet. Og saa vidt jeg ved, har han slet ikke overtaget noget, da det kom til Stykket. Det er det første, der er urigtigt, at man ved at fingere et internationalt Konsortium har skabt en urigtig Forudsætning blandt de Folk, der skulde tegne Aktier.

Den anden Forudsætning, som heller ikke staar i Prospektet, er, at de 4 Mill. Kr., som skulde overtages af Banque Française, ikke overtoges ubetinget, men paa Betingelse af, at Aktierne skulde indføres paa Pariser-Børsen. Dette skete, som de Herrer vide, ikke, idet man brugte den Lassen'ske Vinlov som Paaskud til at kaste Aktierne tilbage. Dette siger man. Men er det helt rigtigt? Det franske Konsortium havde nemlig kun Lov til at abandonnere, opgive Aktierne, indtil 11. Juni 1907. Men de opgav dem ikke den 11. Juni 1907, men først et halvt Aar efter. Der maa altsaa være en anden Grund, den, at der ikke blot var een, men hele to Betingelser, nemlig desuden den, at de 6 Mill. Kr. skulde være overtagne i Udlandet eller i Danmark. Denne Betingelse er efter min Mening ikke overholdt, og det viser sig nu, da Banken likviderer, at den ikke kan være overholdt. Med andre Ord: Prospektet, for hvilket Folk som Hr. Direktør Olaf Hansen, Hr. Generalkonsul Arntzen, Hr. Overretssagfører Emil Levy i høj Grad var ansvarlige, og for hvilken de borgerlig hæfte, det Prospekt maa betragtes som falsk.

Sammen med det falske Prospekt kommer den 30. Januar 1908 et Regnskab, som efter mit Skøn maa betragtes som saa groft urigtigt, at nogle ville tale om det som et Falsum. Atter her staar der opført 20 Mill. Kr. Aktier, 3 Mill. Kr. Reservefond, $2\frac{1}{5}$ Mill. Overskud. Og det er der jo slet ikke. Her kommer en Ting ind, som for mig staar som noget af en Utilladelighed — det skete ogsaa senere i Detailhandlerbanken: Bestyrelsen gaar hen og nedsætter uden videre en Aktionærkomité. Jeg talte i Gaar noget ringegående om Aktionærer og vist ikke uden Grund. Man skulde tro, at en Aktionærkomité skulde vælges af Aktionærerne. Men nej — Bestyrelsen vælger den blandt